

Zbornik sudske prakse

Predmet C-546/16

Montte SL protiv Musikene

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Órgano Administrativo de Recursos Contractuales de la Comunidad Autónoma de Euskadi)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 267. UFEU-a – Nadležnost Suda – Kvalifikacija tijela koje je uputilo zahtjev kao suda – Direktiva 2014/24/EU – Provedba postupka javne nabave – Otvoreni postupak – Kriteriji dodjele – Tehnička ocjena – Najniži bodovni prag – Ocjena koja se temelji na cijeni”

Sažetak – Presuda Suda (četvrto vijeće) od 20. rujna 2018.

1. *Prethodna pitanja – Pokretanje postupka pred Sudom – Nacionalni sud u smislu članka 267. UFEU-a – Pojam – Órgano Administrativo de Recursos Contractuales de la Comunidad Autónoma de Euskadi (Upravno tijelo nadležno za žalbe u području javne nabave Autonomne zajednice Baskije) – Uključenost*

(čl. 267. UFEU-a)

2. *Usklađivanje zakonodavstava – Provedba postupaka javne nabave radova, robe i usluga – Direktiva 2014/24 – Dodjela ugovora – Otvoreni postupak – Kriteriji dodjele – Nacionalno zakonodavstvo kojim se javnim naručiteljima omogućuje da prije svega isključe ponude koje ne dosegnu najmanji bodovni prag propisan u dokumentaciji o nabavi na temelju tehničkog ocjenjivanja – Dopuštenost*

(Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2014/24, čl. 67.)

3. *Usklađivanje zakonodavstava – Provedba postupaka javne nabave radova, robe i usluga – Direktiva 2014/24 – Dodjela ugovora – Otvoreni postupak – Kriteriji dodjele – Ovlast javnog naručitelja da smanji broj ponuda o kojima se treba pregovarati ili rješenja koja treba razmotriti – Nacionalno zakonodavstvo kojim se javnim naručiteljima omogućuje da prije svega isključe ponude koje ne dosegnu najmanji bodovni prag propisan u dokumentaciji o nabavi na temelju tehničkog ocjenjivanja – Dopuštenost*

(Direktiva 2014/24 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 29. st. 6., čl. 30. st. 4. i čl. 66.)

1. Vidjeti tekst odluke.

(t. 21.-25.)

2. Direktivu 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ treba tumačiti na način da joj se ne protivi nacionalno zakonodavstvo poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se javnim naručiteljima omogućuje da u dokumentaciji o nabavi koja uređuje otvoreni postupak javne nabave odrede minimalne zahtjeve glede tehničkog ocjenjivanja, tako da su ponude koje nakon tog ocjenjivanja ne dosegnu unaprijed određeni najmanji bodovni prag isključene iz kasnijeg ocjenjivanja koje se temelji kako na tehničkim kriterijima tako i na cijeni.

U tu svrhu, kao što Komisija tvrdi u svojim pisanim očitovanjima, članak 67. Direktive 2014/24 ne isključuje mogućnost da se u fazi dodjele ugovora najprije isključe podnesene ponude koje ne dosežu unaprijed određeni najmanji prag glede tehničke ocjene. S tim u svezi, očito je da ponuda koja ne doseže takav prag načelno ne odgovara potrebama javnog naručitelja te se ne mora uzeti u obzir prilikom određivanja ekonomski najpovoljnije ponude. U takvom slučaju javni naručitelj nije stoga dužan utvrditi je li cijena takve ponude niža od cijena u ponudama koje nisu isključene, koje dosežu navedeni prag i stoga odgovaraju potrebama javnog naručitelja. U tom kontekstu valja također pojasniti da, ako se ugovor dodjeljuje nakon tehničke ocjene, javni naručitelj mora nužno uzeti u obzir cijenu ponuda koje dosežu minimalni prag s tehničkog stajališta.

(t. 32., 33., 39., t. 1. izreke)

3. Članak 66. Direktive 2014/24 treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalno zakonodavstvo poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se javnim naručiteljima omogućuje da u dokumentaciji o nabavi koja uređuje otvoreni postupak javne nabave odrede minimalne zahtjeve glede tehničkog ocjenjivanja, tako da su ponude koje nakon tog ocjenjivanja ne dosegnu unaprijed određeni najmanji bodovni prag isključene iz kasnijih faza dodjele ugovora, neovisno o broju preostalih ponuditelja.

S tim u svezi, ako su u ovom slučaju uvjeti iz Direktive 2014/24, a posebice njezinih članaka 18. i 67., bili pravilno primijenjeni, valja priznati da je javni naručitelj osigurao učinkovito nadmetanje. Nadalje, treba istaknuti da čak i ako nakon tehničkog ocjenjivanja preostane samo jedna ponuda koju javni naručitelj treba razmotriti, potonji je nikako nije dužan prihvatiti (vidjeti, po analogiji, presudu od 16. rujna 1999., *Fracasso i Leitschutz*, C-27/98, EU:C:1999:420, t. 32. do 34.). U takvim okolnostima, javni naručitelj može, ako ocijeni da u postupku javne nabave, uzimajući u obzir karakteristike i predmet javne nabave o kojoj je riječ, nema učinkovitog nadmetanja, okončati taj postupak i, ako je to potrebno, pokrenuti novi postupak s drukčijim kriterijima dodjele.

Doduše, prema članku 66. Direktive 2014/24, ako se javni naručitelji koriste opcijom smanjenja broja ponuda o kojima treba pregovarati, kako je predviđeno u članku 29. stavku 6. te direktive, ili smanjenja broja rješenja koja se trebaju razmotriti kako je predviđeno u članku 30. stavku 4. navedene direktive, čine to primjenjujući kriterije za odabir ponuda koji su navedeni u dokumentaciji o nabavi, tako da broj ponuda zadržanih u završnoj fazi može osigurati istinsko nadmetanje u onoj mjeri u kojoj postoji dovoljan broj ponuda koje ispunjavaju zahtijevane uvjete. Međutim, zbog razloga navedenih u točki 37. ove presude, glavni se postupak odnosi na situaciju koja se razlikuje od onih iz članka 29. stavka 6. i članka 30. stavka 4. Direktive 2014/24, tako da nije obuhvaćena člankom 66. te direktive. Prema tome, potreba da se osigura istinsko nadmetanje do završne faze postupka predviđenog potonjim člankom ne odnosi se na otvorene postupke poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku.

(t. 41.-44., t. 2. izreke)